



הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"ה ע"א

חטאת של יחיד שנתערבה בחטאת של יחיד, או של ציבור בשל ציבור, או יחיד בשל ציבור שנתערבו מחיים¹, וכן עולות² שנתערבו כנ"ל לפירש"י³, מה דינם?

בעולות	בחטאות	
נותן ב' מתנות שהם ד' מכל אחד ⁴	נותן ד' מתנות מכל אחד	לכתחילה
מתנה אחת מכל אחד	מתנה אחת מכל אחד ⁵	בדיעבד

נתערבו כנ"ל לאחר שנשחט - ר"ל שנתערב הדם בעצמו, מה הדין?

לרבי	לרבנן	
נותן ד' מתנות מרובה כשנים ⁶ מכולם	נותן ד' מתנו מכולם	לכתחילה
נותן מתנה אחת מרובה כשנים מכולם	נותן מתנה אחת מכולם	בדיעבד

¹ פירוש, שנתערבו הזבחים [בין מחיים ובין לאחר שחיטה - למסקנא], אולם הדם עצמו לא נתערב זה בזה, אלא כל בהמה נתקבל דמה בכוס בפני עצמו.

² ר"ל חטאות נתערבו בחטאות ועולות בעולות, והיינו כל אחד במינו, אולם לא מיירי בחטאות שנתערבו בעולות.

³ הנה רש"י בד"ה קרבן יחיד בקרבן ציבור, פירש: כגון שעיר נשיא בשעיר הרגלים או עולה בעולה. אולם בנוסחאות רש"י כת"י, כתוב: בכולהו גרסינן חטאות ולא מיירי בעולה, [וכפשטות המשך הסוגיא שאמרה: נותן ד' מתנות, והיינו כדין חטאת ולא כעולה שהם שתי מתנות שהם ארבע].

⁴ וזה הכוונה בפירש"י בד"ה ארבע מתנות, שכתב שתיים מתנות שהן ארבע קאמר, ע"כ. והיינו בעולות, וכפירוש לעיל שמייירי גם בעולות. [אמנם בחטאות ודאי מודה רש"י שהוא ד' מתנות ממש, וכבר האריכו בזה האחרונים].

⁵ והנה האריכו האחרונים הרבה בגירסא כאן, דלפנינו הגירסא: ואם נתן מתנה מכל אחד יצא, ואם נתן ארבע מכולן יצא, ע"כ. ולכאורה הוא כפל שלא צורך, [דמתנה מכל אחד זה ארבע מתנות מכולם]. ולכך פירשו, דאיה"נ דמי שגורס זה אינו גורס זה. עוד יש כאן את פירש"י בנוסחאות כת"י, שפירש אם נתן ארבע מכולן, היינו מזה שנים ומזה שנים. וכבר תמחו עליו התוס', דהא בדיעבד סגי במתנה אחת גם בחטאות, ורק ב"ש הצריכו גם בדיעבד שתי מתנות.

⁶ פירוש, רבי פליג בין לכתחילה ובין בדיעבד, וס"ל שמה שמועיל שנותן מכולם ד' מתנות או מתנה אחת, הוא דוקא כשנותן בזו המתנה שיעור של שתי מתנות הזבחים שנתערבו (ואם נתערבו שלוש צריך שיהיה בה שלוש מתנות בבת אחת). ואם לא נתן מתנות מרובות צריך לתת פעמים ארבע מתנות מהכוס הזו.



הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"ה ע"ב

מה דין בכור ומה דין תמורתו בדינים דלהלן? [תד"ה בכור].

תמורתו	בכור	
אינה נאכלת	אינו נאכל	להאכל לנדות לבית שמאי
אינה נפדית	אינו נפדה	להפדות כדי להחיל קדושה על המעות
אסורה	אסור	להשקל בליטרא
אסורה	אסור	להפדות לגיזה ועבודה
אינה ניתנת	ניתן	להפדות להנתן לכהן
אינה צריכה	צריך	להפדות להאכל בצלי וחרדל
היא עצמה אינה קרבה	אסור	להפדות כדי לקנות בדמיהם קרבן אחר

איזה איסור עובר הפודה בכור בעל מום לדברים דלהלן?

פודה להשקל בליטרא	פודה לגיזה ועבודה	
איסור דרבנן	איסור דאורייתא	לרש"י
איסור דאורייתא	איסור דאורייתא	לתוס'

אשם שנתערב בשלמים [ששניהם זכרים ובאים מהצאן שיש להם צמר], מה יעשה?

נתערבו בחתיכות	נתערבו מחיים	
יאכלו כחמור שבהן ⁷	ירעו עד שיסתאבו וימכרו וכו'	לרבנן
יאכלו כחמור שבהן	ישחטו בצפון ויאכלו כחמור שבהן	לר' שמעון

⁷ הכא מודו רבנן, כיון שאין תקנה אחרת. ורק אם נתערבו מחיים שיש תקנה שירעו וכו', בזה אמרו רבנן שלא יקריבם כחמור שבהן, היות שמביא קדשים לבית הפסול בזה שממעט מזמן אכילתו.